

နဝ်ကကလယျာထုတ်စာအုပ်

၆:၀၀:
၆:၀၀:၆:၀၀:၆:၀၀:

"ဤစာအုပ်ပါ ကဗျာများ ရေးသူသည် ဤစာအုပ်ပါ ကဗျာများ
ရေးသူဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံစာတစ်စောင်"

အောင်ချိမ့်

၁။ ကဗျာနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါက်ဖွားခဲ့သည့်အတွက် ယခုအခါ
လက်ရှိကဗျာများသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ဆက်လက်၍ ကိုယ်စားပြုနိုင် မပြုနိုင်၊
ခေတ်ပေါ်ကဗျာတွင် ပညာတတ်များ မည်သည့်အတိုင်းအတာအထိ
ပါဝင်လာနိုင်ခွင့်ရှိ/ မရှိ

ယခုအခါ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟု အမည်တပ်ပြီး ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့များမှ
ရွေးချယ်နေသော ကဗျာများအား ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟု သတ်မှတ်နိုင်/ မသတ်မှတ်နိုင်

(အထက်ပါ အချက်များအတွက် သက်ဆိုင်ရာ ကဗျာအဖွဲ့အစည်းများမှ
မူဝါဒ ကြေညာချက်များ ထုတ်ပြန်လာလျှင် အချိန်နှင့် တပြေးညီ
ဖြည့်စွက်ဖော်ပြသွားပါမည်။) အဲဒါ ဒီစာအုပ်(သူပဲအကြမ်း သူပဲအချော)မှ
ငှားယူကောက်နှုတ် ဖော်ပြလိုက်တာပါပဲ။ "ခေတ်ပေါ်ကဗျာ"နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
သူ(မိုးဝေး) သဘောထား သူ့အရေးအသားပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ကဗျာကို
ဖတ်ပြီးတဲ့အခါ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ ခေတ်ပေါ်ကဗျာပဲလား။ ခေတ်ပေါ်ကဗျာ
မဟုတ်တော့ဘူးလား။

၂။ လောလောဆယ် စိတ်ကူးချို့ချို့စာအုပ်တိုက်ရဲ့ ၁၀ နှစ်မြောက်
စာအုပ်တဲ့ ၅၅ အုပ်မှာ ကဗျာစာအုပ် ၂ အုပ် ပါပါတယ်။ အဲဒီ မှာ
"ခေတ်ပြိုင်ကဗျာအချို့" "ခေတ်ပြိုင်ကဗျာရှည်အချို့" လို့ သိသိသာသာ အမည်
ကင်ပွန်းတပ်ထားပါတယ်။ "ခေတ်ပေါ်ကဗျာ" ဆိုတဲ့ အခေါ်အဝေါ်ကို
တမင်ရှောင်လွှဲသွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ အဲဒီ 'ခေတ်ပြိုင်ကဗျာများ'စာအုပ်မှာ ပါဝင်တဲ့ ကဗျာတွေဟာ
'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ'များပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ။ 'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ'များပါဝင်တဲ့

'ခေတ်ပြိုင်ကဗျာ'လား။ 'ခေတ်ပြိုင်ကဗျာ'ဆိုတဲ့ 'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ'လား။

ဒါမှမဟုတ် 'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ'ကို 'ခေတ်ပြိုင်ကဗျာ'လို့ ပြောင်းလိုက်တာလား။

ဒါမှမဟုတ် 'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ'ကသပ်သပ်၊ 'ခေတ်ပြိုင်ကဗျာ'က သပ်သပ်လား။

၄။ စာဖတ်သူများ အခုဖတ်ရတဲ့ မိုးဝေးရဲ့ သူပဲအကြမ်း သူပဲအချော
ဟာခေတ်ပြိုင်ကဗျာလို့ ဆိုပါစို့။

၅။ သူတို့ရေးထားတဲ့ ကဗျာအမျိုးအစား ရေးဖွဲ့နည်းကို ကျွန်တော်
နမူနာထုတ်ပြတဲ့ ကဗျာများ၊ အပိုဒ်များကနေ ဖတ်သူကိုယ်တိုင် ဝေခွဲ
ဆင်ခြင်ကြည့်ပါတိ။ ပထမအပုဒ်ကိုတော့ (တိုလို့) တစ်ပုဒ်လုံး ဖော်ပြလိုက်ပါမယ်။

လိုင်းများ

တစ်လိုင်း

နှစ်လိုင်း

သုံးလိုင်း

လေးလိုင်းရောက်လာတာတောင် ရောက်မလာတော့

ငါးလိုင်းထဲကို ဇွတ်တိုးဝင်

ခြောက်လိုင်းထဲက တွန်းထိုးထွက်

ခုနစ်လိုင်းထိပ်မှာ ရပ်လိုက်ချိန်

ရှစ်လိုင်းမြောက်မှာ သတင်းစာရောက်

အရူးတစ်ယောက် ကိုးလိုင်းမြောက်

ဆယ်လိုင်းရောက်တော့ ခေါင်းကိုက်သူ

ဆယ့်တစ်လိုင်းမှာ ဝယ်သူမေးတာ ရောင်းစရာမရှိ

ဆယ့်နှစ်လိုင်းမှာ ဟာနေတယ်

ဆယ့်သုံးလိုင်းမှာ ပိုနေမြဲ

ဆယ့်လေးလိုင်းမှာ ဟာနေပြန်ပြီ

ဆယ့်ငါးလိုင်းမှာ ဇက်ကျိုးကျ ဆယ့်ခြောက်လိုင်း ဆယ့်ခုနစ်လိုင်း

ဆယ့်ရှစ်

လိုင်း

ဒီမှာ သင့်ဖို့ ဆယ့်ကိုး။ ။

နောက်တစ်ခါ "သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရောက်ရာအရပ်" မှ

ကိုချောဆုံးသွားပြီ

မင်းအဖေလည်း ဆုံးသွားပြီ

ဆိုတဲ့အကြောင်း

မင်းအလုပ်သမားတွေအိမ်က

သားမယားတွေ လာဆက်သွယ်တဲ့အကြောင်း

ဟိန်းမြတ်ဇော်ကနေတစ်ဆင့်

စကားပါးလိုက်တယ် ဆိုတဲ့ မင်းရဲ့စိမ်းအကြောင်း

မင်းကောင်မလေး မိုးမိုးလည်း

ပုသိမ်ကနေ ကိုနေမျိုးဆီ ဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့အကြောင်း

ရုတ်တရက် မင်းမိန်းမယူသွားတာ

လူတွေ တ ဟ ဟ ဖြစ်နေတဲ့အကြောင်း

တို့အကိုကြီးအရမ်းက

မင်းကို သွေးစစ်မယ် တကဲကဲ လုပ်နေတဲ့အကြောင်း

မင်းမိန်းမ မိုးမိုး သားကလေးမွေးတာ

မင်းနဲ့ ချွတ်စွပ်တူတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း

ဒါပေမယ့် မင်းလို ရှေ့သွားကြီးနှစ်ချောင်း ပါမလာကြောင်း

ဖတ်ကြည့်ပါဦး။ "ထည့်ပြောလို့မရဘူး" မှ

အဲသလို ဖြစ်နေတာတွေ တဝဲဝဲလည်နေသလို

တဝဲဝဲလည်နေတာတွေဟာလည်း ဖြစ်မနေတာတွေလိုပဲ

အဲဒီ လို တလိုလိုနဲ့ လို နေတဲ့ လို တာတွေကို မလိုချင်လို့

ဟာ အဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်တယ်

ဟာ အသေးကလေးတွေ

ဟာ အကြီးကြီးတွေ

တစ် ဟာ ပြီးတော့ နောက်တစ် ဟာ

ရှေ့တစ် ဟာ တောင်တစ် ဟာ မြောက်တစ် ဟာ

ဟာ ပြီးရင်းကကို ဟာ နေတာ။ ။

အဲဒါတွေအပြင် "နှင်းဆီသေတ္တာ"၊ "ဘောင်ထဲကကြောင်များ"၊

"နားမလည်ရင် ဆိုင်းငံ့နှင့် ၂၀၀၇ ထင်ရှားအချို့" စတာတွေကိုလည်း

ရွေးနှုတ်မြည်းစမ်းနိုင်ပါတယ်။

၆။ HIP HOP နဲ့ မရှေးမနှောင်းပေါ်လာတဲ့ ဒီကဗျာတွေဟာ

စာသားပြွတ်သိပ်ခြင်း၊ ကဗျာဝါကျ(ပါဒ)ရှည်ခြင်း၊ ကဗျာရှည်ခြင်းဟာ HIP HOP

နဲ့တူပြီး မတူတာတွေကတော့ ယနေ့ထုတ်သတင်းစာများရဲ့ မူဝါဒ၊ အရေးအသားကို ယူသုံးခြင်း၊ အထွေထွေဗဟုသုတနှင့် အဓိပ္ပာယ်မယူဘဲ သံတူကပ်လို၊ မြည်သံစွဲလို ဝါကျစာလုံး(စကားလုံးမဟုတ်) စိတ်အာသာရှိ သလောက် အထပ်ထပ်ဆင့် အသုံးပြုခြင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

၇။ ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ကဗျာစာအုပ်(တေးများ)မှာ ကျွန်တော်အမှာရေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အမှာထဲက "ကဗျာရဲ့မူလအသံပြန်ထွက်အောင် တီးခတ်ထားပါတယ်"ဆိုတာကို အချို့ဝိုင်းများမှာ မေးမြန်းခဲ့ကြပါတယ်။ မိုးဝေးရဲ့ "သူပဲအကြမ်း သူပဲအချော" မှာ နိဂုံးကမ္ဘတ်လိုတာက "မိုးဝေးရဲ့ ကဗျာများမှာ ကဗျာရဲ့မူလအသံကို ပြန်တွေ့ရှိနိုင်ပါတယ်" ဆိုတဲ့ သတင်းစကားပါပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

လေးစားစွာဖြင့် အောင်ချိန် ၆၊ ၈၊ ၂၀၀၉

*

၂၁ ရာစု မြန်မာခေတ်ပြိုင် ကဗျာလောကဟာ အထင်ကရ

ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာ မောင်ချောနွယ်ကွယ်လွန်ခြင်းနဲ့ စခဲ့ပါတယ်။

မြန်မာခေတ်ပြိုင် လောကနဲ့ ခေတ်ပေါ် ကဗျာအတွက် ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုပါပဲ။

ဒီအချိန်အတောအတွင်းမှာပဲ ခေတ်ပေါ်ကဗျာနဲ့ ပတ်သက်လို့

အသံအမျိုးမျိုးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ တစ်နေရာတည်းမှာပဲ

ဝဲကတော့လို ချာချာလည်နေတယ်၊ အီနေတယ်၊ အိုင်နေတယ်၊ တန့်နေတယ်၊

ဆက်သွားလို့မရတော့ဘူး၊ ကဗျာတွေဟာလည်း တစ်ပုံစံတည်း ကျလာတယ်၊

တစ်ထေရာတည်းဖြစ်လာတယ်...စသည်ဖြင့်။ တကယ်တော့ ဒါဟာ ကဗျာကို

ရေးသား ပြုလုပ်ဖန်တီးကြတဲ့ ကဗျာရေးသူတွေနဲ့လည်း မကင်းပါဘူး။

ကဗျာဗေဒ 'ခါလီ' ပြလာတဲ့သဘောပါပဲ။ ကဗျာသစ်ကို တောင်းဆိုလာသံ တွေလည်း

ထွက်လာပါတယ်။ ခက်တာက 'ကဗျာသစ်'ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိ၊

ဘယ်လို 'သစ်'ရမှန်းလည်းမသိ၊ ဘယ်ကစ 'သစ်' ရမှန်းလည်းမသိတဲ့ အဖြစ် သနစ်။

လေ့လာစရာ၊ ပေါင်းစပ်စရာ၊ ကိုင်းကူးစရာ၊ ဝတ်မှုကူးစရာဆိုလို့လည်း

လေ့လာစရာရှားပါး၊ လေ့လာမှုနည်းပါးနဲ့။ 'ကဗျာဆရာဟာ ဘာကိုလေ့လာ

စရာလိုလို့လဲ။ ကိုယ့်ရင်တွင်းခံစားမှုစစ်စစ်နဲ့ ရေးသူဟာ ဘာမှလေ့လာစရာ

မလိုဘူးဆိုတဲ့ ပညာတတ်ညဉ်ပြောင်းပြန်ပညာမဲ့ညဉ် အသံလည်း ထွက်လာပါသေး

တယ်။

အဲဒီ မှာ post-ခေတ်ပေါ်စာတမ်းထွက်လာပါတယ်။ L=A=N=G=U=A=G=E

P=O=E=T=R=Y နှင့်

အခြားကဗျာဗေဒများ (၂၀၀၅)စာအုပ် ထွက်လာပါတယ်။ LP ဆိုတဲ့

ဘာသာစကားကဗျာပေါ် အစာမကြေတာတွေ၊ နားလည်အောင်မဖတ်ဘဲ

သွားပုပ်လေလွင့် လျှောက်ဗျူးတာတွေ၊ နယ်လှည့် စည်းရုံးရေးအသွင်နဲ့ ရောက်တဲ့မြို့
၊ ရောက်တဲ့နယ်မှာ တတ်ယောင်ကား လုပ်ပြီး 'ချေမှုန်း'တရားဟောတာတွေ။
ပြီးတော့ 'နီယို'ကြေညာစာတမ်း။ ရေသေဟာ လှုပ်ခတ်လာ တဲ့သဘောပေါ့။ အဲဒီ
မှာပဲ ကဗျာရေးသူ လူပုဂ္ဂိုလ် အချင်းချင်း နေ့ချင်းညချင်း မခေါ်မပြောနိုင်
တော့လောက်အောင် ရန်သူတွေဖြစ်၊ သံတူကြောင်းကွဲ

စည်းရုံးရေးတွေလုပ်ကြ၊ 'အနီးဆုံးရန်သူ' LP ကို တိုက်ခိုက်။
အနည်းဆုံးတော့ ပျင်းစရာမဟုတ် တော့ဘူးပေါ့။ ဒီထဲမှာ
ကဗျာ 'လူကြီး'တွေကလည်း ဘာသိဘာသာ၊ လူသိရှင်ကြား
ရေးသားပြောဆိုတာတွေကို ပညာရှိ လူလိမ္မာတွေပီပီ လက်ရှောင်ကြ။
အချို့ကလည်း 'စောင့်ကြည့်ကြ တာပေါ့' သဘောထားနဲ့ ဘက်မလိုက်မှုဝါဒ
ကျင့်သုံးကြတာပေါ့။

ဒီအနေအထားထဲမှာ ကဗျာဆရာ(ကို)မိုးဝေးက 'သူပဲအကြမ်း သူပဲ
အချော'ဆိုတဲ့ ကဗျာစာအုပ်အတွက် အမှာစာရေးပေးပါလို့ ပြောလာတော့
အိုက်တင်မဟုတ်တဲ့ အိုက်တင်နဲ့ လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ ကဗျာစာအုပ်ထွက်ပြီးမှ
ဖတ်ညွှန်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဝေဖန်ရေးဖြစ်ဖြစ်ကို ကျွန်တော်က ပိုစိတ်ဝင်စားပါတယ်။
ကဗျာစာအုပ်မှာ ရေးသူကိုယ်တိုင်ရဲ့အမှာကလွဲလို့ အခြားလူပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့အမှာစာ
ပါစရာ မလိုဘူးလို့ ကျွန်တော့်အတ္ထုနောမတိနဲ့ကျွန်တော် မှားမှားမှန်မှန် လက်ခံ
ထားလို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ရေးပေးမယ်ဆိုပြီး ပြောတဲ့ကတိအတိုင်း ရေး
လိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။ 'ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်အုပ်ဖြစ်ဖြစ်ဟာ သူ့ချည့်သက်
သက် ရပ်တည်ရဲရမယ်။ အဝေဖန်ခံရဲရမယ်၊ အားကိုးမလိုဘူး'ဆိုတဲ့ စိတ်ကို ခဏ
ဘေးဖယ်ထားပြီးတော့ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ မိုးဝေးရဲ့ကဗျာနဲ့
ကဗျာစာအုပ်အပေါ် ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်း ဝေဖန်ချက်ချမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
အဲဒါဖတ်သူရဲ့ အလုပ်ပါပဲ။

အကြမ်းဖျင်းကြည့်လိုက်တော့ မိုးဝေးနှစ်ယောက်ကို တစ်အုပ်ထဲမှာ

တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ မိုးဝေးနှစ်ကိုယ်ခွဲမဟုတ်ရင် ယခင်မိုးဝေး(မြစ်ဝကျွန်းပေါ်)နဲ့

ယခုမိုးဝေး(LPနွယ်)။ 'ခေတ်ပေါ်'မိုးဝေးနဲ့'non-ခေတ်ပေါ်' မိုးဝေး။ နှစ်ကာလနဲ့ ခွဲခြားမယ်ဆိုရင် ၁၉၉၅ ကနေ ၂၀၀၄ မိုးဝေး(အစောပိုင်းမိုးဝေး)နဲ့ ၂၀၀၅ ကနေ ၂၀၀၈ အထိမိုးဝေး(နှောင်းမိုးဝေး)တို့ နှစ်ဦးကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဆိုလိုတာက အစောပိုင်းမိုးဝေးဟာ ခေတ်ပေါ်မိုးဝေးဖြစ်ပြီး နှောင်းမိုးဝေးဟာ ခေတ်ပေါ်မဟုတ်

တော့တဲ့၊ LP နွယ် မိုးဝေး ဖြစ်လာပါတယ်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ ရင်ဘတ်ကြီးနဲ့ ခံစားတဲ့ အစောပိုင်းမိုးဝေးဟာ ၂၀၀၄ နောက်ပိုင်းမှာ ဘာသာစကားနဲ့ ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားတဲ့ လူလုပ်လောကကို မြင်လာတဲ့ နှောင်းမိုးဝေးဖြစ်လာပါတယ်။

ဒီလိုအမျိုးအစားမတူတဲ့ ကဗျာနှစ်မျိုးကို ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ စုစည်းလိုက်တဲ့အခါ အကျိုးထူးတစ်ခုကတော့ ကဗျာနှစ်မျိုးနှစ်စားကို နှိုင်းယှဉ် လေ့လာခွင့်၊ ဖတ်ရှုခွင့်၊ ခံစားခွင့်၊ သုံးသပ်ခွင့် ရတာ ပေါ့။ ဖတ်သူအတွက် အမြတ် ပေါ့။ တည်ဆောက်ဖွဲ့စည်းပုံဒီဇိုင်းတွေ၊ အသုံးပြုတဲ့ ကဗျာပစ္စည်းတွေ၊ အသုံးပြုတဲ့ ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းအမျိုးအစားတွေနဲ့ 'ကစား'ရတာ ပေါ့။ တစ်ခုသတိထားဖို့ကတော့ ဘယ်ကစားနည်းမှာမဆို စည်းရှိပါတယ်။ စည်းလွတ် ဝါးလွတ် ကစားလို့မရပါဘူး။ ကဗျာကိုလည်း စည်းလွတ်ဝါးလွတ်ရေးထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ 'လွတ်လပ်စွာ' ရေးထားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုပါ ကြိုတင် သိထားဖို့လည်း နည်းနည်းလောက်တော့ လိုတာပေါ့။ ပြီးမှ ဖတ်ရှု၊ ခံစား၊ အကဲဖြတ်၊ သုံးသပ်ပေါ့။ တစ်ခုတော့ရှိပါရဲ့၊ ကဗျာအမျိုးအစားချင်း မတူတဲ့အတွက် ဖတ်နည်း(ဝါ)ကဗျာကိုချဉ်းကပ်နည်း၊ ကဗျာထဲဝင်ရောက်နည်း၊ ကဗျာထဲ နေထိုင်နည်းတို့တော့ ကွဲပြားမှာပါပဲ။ အစောပိုင်းမိုးဝေးကို ဖတ်တတ်တဲ့ သူဟာ နှောင်းမိုးဝေးနဲ့ အခက်တွေ့မယ်ထင်ပါတယ်။ အစောပိုင်းမိုးဝေး ကဗျာထဲမှာ ဖတ်သူဟာ ပန်းချီပြပွဲထဲ ပန်းချီကားတွေ လိုက်ကြည့်သူဖြစ်ပြီး နှောင်းမိုးဝေး

ကဗျာထဲမှာ ဖတ်သူဟာ ပါဖေါမင့်စွဲထဲမှာ ဝင်ရောက်ပါဝင်
လှုပ်ရှားရသူဖြစ်ပါတယ်။ အရသာကတော့ တစ်မျိုးစီပေါ့။ တစ်မျိုးတည်း
ဆိုရင် 'အရသာ'ရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှိပါတော့မလား။ 'ချို'တာဟာ 'ချို'တာ၊ 'ငံ'တာ၊
'စပ်'တာ တို့နဲ့ မတူတဲ့အတွက် 'ချဉ်'ခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှိလာသလိုပါပဲ။

ကဗျာဟာ ရေးသူရဲ့ လောကကိုမြင်ပုံ(လောကကိုအဲသလိုမြင်စေတဲ့
နောက်ကွယ်က လောကအမြင်(ဝါ)အယူဝါဒ)နဲ့ အဲဒီ အမြင်ကိုတင်ပြပုံတို့ကို နှစ်ပင်
လိမ်ထားတဲ့ ဘာသာစကားဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှု အမျိုးအစားတစ်ခုဖြစ်ပါ တယ်။
ဘယ်ကဗျာမဆိုဟာလည်း ဒါပါပဲ။ ဘာပဲကွာလဲဆိုတော့ အမြင်နဲ့ တင်ပြပုံပါပဲ။
မိုးဝေးရဲ့အမြင်နဲ့ တင်ပြပုံ နှစ်မျိုးနှစ်စားကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင်ပဲ ဝေဖန်ပိုင်းခြား၊
ခံစားသုံးသပ်ပါတော့လေ။ ခေတ်ပြိုင်မြန်မာကဗျာရှုခင်းရဲ့
မြင်ကွင်းကျယ်ရှေ့မှောက် (သို့မဟုတ်) အတွင်းထဲမှာ ထားရှိပြီးတော့ပေါ့။

ခေါင်းစဉ်က 'မိုးဝေးလည်းပါတယ်'ဆိုတော့ ဘယ်ထဲပါပါလိမ့်။
ခေတ်ပြိုင်မြန်မာကဗျာကို စွမ်းစွမ်းတမံ၊ အားသွန်ကြိုးပမ်းတည်ဆောက်နေကြတဲ့
ကဗျာရေးသူ အင်အားစုထဲ မိုးဝေးလည်းပါတယ်။ ခေတ်ပြိုင်မြန်မာ လောကထဲ
ပါရှိတဲ့ ဘာသာစကားကဗျာဘက်နွယ်တဲ့ ကဗျာရေးသူ(ဆယ်ယောက်တောင်
မရှိပါဘူး) အုပ်စုဖွဲ့တာမျိုးလည်း မရှိပါဘူး။ ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီးရေးကြသူတွေ လည်း
မရှိပါဘူး။ ခေါင်းဆောင်လည်း မရှိပါဘူး။ ခေတ်ပြိုင်မြန်မာ ကဗျာလောကထဲ
လှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ်တွေ လုပ်တတ်တဲ့ သူတွေထဲမှာ မိုးဝေးလည်းပါတယ်။
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကနေ ဘာသာစကားထဲ ရောက်ရှိလာကြသူတွေထဲမှာ မိုးဝေး
လည်းပါတယ်။ ခေတ်ကိုလည်း နောက်မတွန့်၊ တင်ပြ(တည်ဆောက်)ပုံကိုလည်း
မရွံ့တဲ့ ကဗျာရေးသူတွေထဲမှာ မိုးဝေးလည်းပါတယ်။ လတ်တလောပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
ကာလတစ်ခု ကွာခြားပြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အသုံးအသပ်၊ အဆုံးအဖြတ်၊ အရှုံးအမြတ်
ခံရမယ့် ကဗျာရေးသူတွေထဲမှာ မိုးဝေးလည်းပါတယ်။ ငွေရေးကြေးရေးအရ
ကြည့်ရင် ရှုံးမယ်ဆိုတာသိလျက်နဲ့ ကဗျာယဉ်ကျေးမှုဖွံ့ဖြိုး ရေးလုပ်ငန်းကို

ခေါင်းမာမာနဲ့ လိမ့်လိမ့် လိမ့်လိမ့် လုပ်တဲ့ ကဗျာရေးသူ/ထုတ်ဝေသူတွေထဲမှာ
မိုးဝေးလည်း ပါတယ်။ ၅၅ သန်းသောပြည်သူထဲက ၅၅ ယောက်(+)သော
ကဗျာရေးသူတွေထဲမှာ မိုးဝေးလည်းပါတယ်။ ကဗျာအကျိုး သယ်ပိုးကြသူ တွေထဲမှာ
မိုးဝေးလည်းပါတယ်။ စာဖတ်သူလည်းပါတယ်။ အဲဒီ အတွက် စာဖတ်သူကို
အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။ ။

ဇေယျာလင်း ဉ၊ အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈

*

အခန်း (၁)

ဥဒေတယ်

နိုးနိုးချင်း

နေကောင်းရဲ့လား မိန်းမကိုမေးပြီးပြီးချင်း

ခင်ဗျားကို သတိရလိုက်တယ်

ခြင်ဆေးထွန်းထားလည်း အလကားပဲ

သတိရစိတ်က လင်းအားကြီး တဝဲဝဲတဝီဝီလုပ်နေတာ

တစ် ချက် ချက် နာရီ

'မောင် ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ'

'စာရေးနေတာ'

'ခြင်တွေကိုက်နေလိမ့်မယ်'

'ခြင်ဆေးထွန်းထားတယ်'

ခင်ဗျားဘာတွေလုပ်နေလဲ

အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံကြားလို့

မြစ်ဘက်မှာ သင်္ဘောတွေမောင်းသံကြားလို့ပါ

ဘယ်လိုစစ်ချချ ညဟာမကုန်သေးဘူး

ခေါင်းစဉ်ကို ဘယ်လိုပေးရမလဲ ဟေ့လူ

တချို့လူများ ပြောပါတယ်

အလှပဆုံးစကားလုံး၊ အနားသပ်

ခေတ်ပေါ်နိုင်ငံတကာကဗျာခရီးသွားခြင်း
ခင်ဗျား လေးယောက်စာအုပ်လေး လုပ်ပေးရဦးမယ်ဆို
အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးပြန်ပြီ ဟေ့လူ
လက်ဆောင်ပြီးရင် ခင်ဗျား ဘာပေးမှာလဲ
ဆစ်လ်ဗီယာ ပလ္လာသ်ပုံတွေ ထုတ်ကြည့်ဖြစ်တယ်
ဟော ငါးနာရီထိုးပြီ
ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ဖွင့်ရဦးမယ်ဗျ သိလား
မိုးလင်းတော့မှ မီးက ဒီမှာလာတာ
ပြောပြရင် ခင်ဗျား တဟားဟားရယ်ဦးမယ်
အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးပြန်ပြီ ဟေ့လူ။ ။

၂၉ မတ်လ၊ ၂၀၀၃

*

အခန်း (၂)
အမှတ်ရခြင်း

ကိုချောရေ

တစ်နေ့က ခင်ဗျားကိုတွေ့လိုက်တယ်

သစ်သားဘတ်စ်ကားအိုကြီးတစ်စီးပေါ်မှာ

ခင်ဗျားသူငယ်ချင်း မာယာကျော့မိစကီးနဲ့

စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့လို့

ခင်ဗျားတို့ အနာဂတ်အကြောင်း

ပြောခဲ့ကြတာလား ဒါမှမဟုတ်

ကြယ်ပြာလေးနဲ့ ခင်ဗျားစားခဲ့တာ

ထမင်းအသိုးတွေသာ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်းလား။

ပြီးတော့မှ

တစ်ခုခုကို ခင်ဗျားတို့သတိရသွားကြသလို

ဘတ်စ်ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းသွားကြပြန်တယ်။

ဘာလဲ

ခင်ဗျားသူငယ်ချင်းက

မာရီယာနဲ့ လေးနာရီမှာချိန်းထားပြီး

ခင်ဗျားက ဂေါ်ကီရဲ့ဇာတ်လိုက်တွေနဲ့

သစ်တောလမ်းမှာ ချိန်းထားခဲ့လို့လား။

အခုလေးတင်

ကျွန်တော်မမြင်ဖူးလိုက်တဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်

ကျွန်တော့်ကို လာမေးသွားတယ်

မောင်ချောနွယ်ကို တွေ့မိသလားတဲ့

သူ ကျောချစရာတစ်နေရာ ရသွားပြီလို့

ကိုယ် သတင်းကြားတယ် ဟုတ်လားတဲ့

ပြောပြောဆိုဆို ရေတစ်ခွက်သောက်သွားသေးတယ်။

*

ပြီးတော့မှ

အိပ်ရာက အမှန်တကယ်နိုးခဲ့ကြောင်း

ကျွန်တော့်ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားတစ်ဆုံး ဖျောင်းဖျ

မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်

မိုးဝေးရေ...ကိုယ်ပါကွာ

မိုးဝေးရေ...မင်းတို့

အိပ်ရာက နိုးကြပြီလားကွာ။ ။

၂ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၀၃

*

အခန်း (၃)

လူနာ

စာအုပ်ကို ဖွင့်ချလိုက်တယ်
စာမျက်နှာထဲ ဘာမှပါမလာဘူး။
ခွက်ထဲက လက်ဖက်ရည်
ပါးစပ်ထဲ စောင်းငဲ့ထည့်လိုက်တယ်
လက်ဖက်ရည်ထဲမှာ လက်ဖက်ရည်ပါမလာဘူး။
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
အပြင်သွားဖို့လာခေါ်ရာ လိုက်ခဲ့တယ်
အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့
ဘယ်လောက်သောက်သောက် မမူးဘူး။
တစ်ခါတလေ
အိပ်ရာပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်တယ်
အိပ်ရာပေါ် ဘာမှကျမလာဘူး။
ငါဟာ
ဂီတမဲ့ တေးတစ်ပုဒ်ပါ
ငါ ဘာကိုကျူးရင့်နေတယ်ဆိုတာ
ဘုရားသခင်လည်း မသိနိုင်ဘူး။ ။

* * * * *

အခန်း (၄)

ကျွန်တော်မြန်မြန်ပြန်ချထားခဲ့တဲ့ညနေ

ပန်းတစ်ပွင့်၊ သစ်တစ်ပင်၊ ဇွန်းတစ်ချောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ

အရာအားလုံးဟာ အသုံးဝင်ပြီး

အရာအားလုံးနဲ့ မလုံလောက်နိုင်တာ

ကျွန်တော်တို့က လျှို့ဝှက်နက်နဲတယ်။

စင်းလုံးချော

ဒဏ်ရာအမာရွတ်မရှိတဲ့ ပေါင်တံလှလှလေးလို

သူငယ်ချင်းတွေဖွဲ့ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်ဘဝကို

ကျွန်တော် ဒီကနေ့လိုချင်တယ်။

၁၉၉၄

မလွယ်ပေါက်ကလေးထဲက ထွက်ခွာသွားတဲ့ကောင်ပေါ့

သီချင်းအော်ဆိုသွားတာ အမှားချည်းပဲ

မီးဖွင့်သံမကြားရ

ကျွန်တော်လည်း မိန်းမအလိုကျ အရက်ဖြတ်ရတယ်

၁၉၉၅

ဝေဒနာတွေ တဖွဲဖွဲဆိုက်ရောက်လာတယ်

မိရင်းဖရင်းဆီ ဦးလည်ပြန်လာတဲ့

အိမ်ထောင်ပျက် သားသမီးတွေလိုလေ

စိတ်၏ တစ်လမ်းလုံး ကော့ခွက်သွားအောင် လေးလံလွန်တယ်။

*

တစ်နေ့

ကျွန်တော့်ငယ်ဘဝကို အပိုင်စီးသွားတဲ့

စာသင်ကျောင်းလေးဆီက

ချွေးတစ်ပြိုက်ပြိုက်နဲ့ ယိမ်းယိုင်ထွက်လာခဲ့ဖူးတဲ့ကျွန်တော်

ကျွန်တော့်ကို လှမ်းအော်ပြောတယ်

သိပ်ညွှန်းဆိုသော လူ့ဘဝဆီမှ

နှင်တံအဟောင်းတွေ ရခဲ့ပါတယ်တဲ့။

အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့

အဖေအမေကိုလည်း စကားပြေဆန်ပြ

တိုင်းပြည်ကိုလည်း စကားပြေဆန်ပြ

ထိုးစိုက်ကျလာမယ့် ဓားတွေကို

ထမင်းကောင်းကောင်းကျွေးထားတာ

အိမ်ကခြေသုတ်ခုံကို လွင့်ပစ်ရဦးမယ်။

လူတွေကလေ

နေ့စဉ်သတင်းစာလေး ပုံမှန်ဝယ်ဖတ်နိုင်တာနဲ့

ညနေကို သူတို့ဖွဲ့ဆိုပုံကြည့်

ဟေ့ ရှိတဲ့အမြည်းချ၊ စီးကရက်ချ

ဘာမှမရှိတော့တဲ့ ညနေကို

စားပွဲထိုးကလေးက ဖုန်သုတ်ပေးနေရတယ်။ ။

၁၉၉၅

*

အခန်း (၅)

နေ့တစ်နေ့

မိုးလင်းတာကြာခဲ့ပြီ

အခုထက်ထိ အိပ်ရာက မထနိုင်သေးဘူး။

ရပ်ကွက်ထဲ

သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ

နေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွေ

ပေါ့ပေါ့နေပေါ့ပေါ့စား ကြောင်တွေနဲ့

သေနေတဲ့ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။

နောက်ဖေးက ရထားလမ်းကိုလည်း

အခုထက်ထိ မခုတ်မောင်းရသေးဘူး

ကမ္ဘာကြီးက လူတွေနဲ့ဝေးရာမှာ လှည့်ပတ်လို့

နေရောင်က

ငါ့နံရံအယိုအပေါက်တွေကြားက

အိပ်ရာဆီ ဝင်ရောက်လောင်ကျွမ်းတော့မယ်။

တိမ်တွေလိုလွတ်မြောက်ဖို့

ငါ့ဘဝ ငါ မဖောက်ခွဲနိုင်ဘူးလား

သောက်နေဆဲ ဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ့တွေ မျိုချမိတယ်။ ။

* * * * *